

Griffiennr. :
Parketnr. : GE 66.65.100770/97 SW3

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 26 SEPTEMBER 2006

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, eenentwintigste kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

1. _____, plaatslager, geboren te _____ op _____, wonende te _____
2. _____, huisvrouw, geboren te _____ op _____, wonende te _____

VERDACHT VAN :

A. De eerste en de tweede

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (BS 12 april 1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (BS 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben

HOGER BEROEP : 4 05140/2006 door
(beklagden) tegen alle beschikkingen
op 5/11/2006 door CM tegen

verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

op het terrein gelegen te _____ ten
kadaster gekend onder _____ in eigendom
toebehorende aan _____ en _____ /oornoemd

na _____

- a) een koepelloods in bruine metalen golfplaten te hebben opgericht op niet nader te bepalen data tussen 01.01.1989 en 31.12.1989
- b) een autoberging in metselwerk onder zadeldak te hebben opgericht op niet nader te bepalen data tussen eind 1977 en begin 1978
- c) een houten tuinberging te hebben opgericht op niet nader te bepalen data tussen 01.01.1990 en 31.12.1990

deze hierboven omschreven toestanden in stand te hebben gehouden

te _____ in de periode vanaf minstens

a) 01.01.1990

b) 01.02.1978

c) 01.01.1991

tot en met 24.03.1997

de feiten thans strafbaar overeenkomstig de art. 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999), in werking getreden op 1 mei 2000 - bij decreet van 28 september 1999 houdende wijziging van de datum van inwerkingtreding van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (BS 30 september 1999)

B. De eerste en de tweede

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe

dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A

door de instandhouding van de onder A omschreven toestanden

te in de periode gaande van 25.03.1997 tot en met 30.04.2000

de feiten onder de tenlastelegging B thans strafbaar overeenkomstig de art. 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18.05.1999 (BS 08.06.1999) (gewijzigd bij decreet van 26.04.2000 (BS 29.04.2000))

C. De eerste en de tweede

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu :

op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A

door de instandhouding van de onder A omschreven toestanden

te vanaf 01.05.2000 tot de uitvaardiging van het bevel van dagvaarding, zijnde 12.03.2004.

D. De eerste

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 4 § 2, 9 § 7, 29, 30, 39 § 1-2°, 40 en 46 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (B.S. 17 september 1985) de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten niet te hebben nageleefd namelijk bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 4, 58, 63, 64, 73, 80 en 81 van het Besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (B.S. 26 juni 1991) spijs het verbod, een inrichting die behoort of na de geplande verandering blijft behoren tot de derde klasse, te hebben geëxploiteerd of te hebben veranderd, zonder daarvan vooraf melding te hebben gedaan, namelijk een werkplaats voor het herstellen van motorvoertuigen (met inbegrip van carrosseriewerkzaamheden) andere dan bedoeld in rubriek 15.3, zijnde een klasse 3 hinderlijke inrichting onder rubriek 15.2

te _____ in de periode van minstens 01.09.1991 tot en met de datum van het bevel tot dagvaarding, zijnde 12.03.2004

* * * * *

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

Procedure

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank stelt vast dat de dagvaarding dient te worden verbeterd zoals in het beschikkend gedeelte vermeld.

2. De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor op 25 maart 2004.

3. Op 04.05.2004 werd de zaak ingeleid voor deze rechtbank en kamer, zij het in een andere samenstelling.

De rechtbank aanhoorde ter openbare terechtzitting van **4 mei 2004**:

- de vordering van het Openbaar Ministerie, uitgesproken door substituut-procureur des Konings;

de beklaagde in zijn middelen van verdediging voorgedragen door hemzelf, bijgestaan door meester advocaat te die de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;

De beklaagde hoewel regelmatig gedagvaard, is niet ter terechtzitting van 4 mei 2004 verschenen. doch wordt vertegenwoordigd door meester advocaat te die de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;

De rechtbank aanhoorde ter terechtzitting van 4 mei 2004 het positief advies van het Openbaar Ministerie bij monde van de voornoemd, nopens de gevraagde gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

De zaak werd alsdan in voortzetting gesteld op 14.10.2004 met het oog op een plaatsafstapping door de rechtbank.

Op 14.10.2004 ging de rechtbank ter plaatse en ter gelegenheid van deze plaatsafstapping werd onder meer vastgesteld dat aan de achterzijde van de woning van de beklaagden een veranda werd aangebouwd. Hieromtrent werd navolgend een proces-verbaal dd. 14.10.2004 opgesteld.

De beklaagden verschenen vrijwillig met betrekking tot de bijkomende tenlastelegging in verband met de veranda.

Op de zitting van 22.11.2005 verzocht de raadsman van de beklaagden om een bijkomend uitstel en werd de zaak uitgesteld naar de zitting van 12.09.2006. Op voormelde zitting werd door het openbaar ministerie een bijkomende schriftelijke kwalificatie neergelegd met betrekking tot de veranda.

De dagvaarding dient dan ook te worden aangevuld met de bijkomende tenlasteleggingen E1 en 2 ten aanzien van beide beklaagden, namelijk

E. De eerste en de tweede

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu :

*door op het terrein, gelegen te
ten kadaster gekend onder
toebehorende aan* *in eigendom*

1. *een veranda aan de achtergevel te hebben opgetrokken
te op 31 december 2001*
2. *en de sub A.1 hierboven omschreven toestand te hebben
gehouden,*

te in de periode van 1 januari 2002 tot 14.10.2004

De aangevulde betichtingen spruiten voort uit de feiten die ten grondslag lagen van de betichtingen zoals vermeld in de dagvaarding en de aanwezige eerste beklagde en de tweede beklagde via haar raadsman hebben zich hieromtrent verdedigd.

4. De rechtbank aanhoorde ter openbare terechtzitting van **12 september 2006** :

- de vordering van het Openbaar Ministerie, uitgesproken door substituut-procureur des Konings;
- de beklagde in zijn middelen van verdediging, voorraedragen door hemzelf, bijgestaan door meester advocaat te die de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;

De beklagde hoewel regelmatig gedagvaard, is niet ter terechtzitting van 12 september 2006 verschenen, doch wordt vertegenwoordigd door meester advocaat te die de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;

De rechtbank aanhoorde ter terechtzitting van 12 september 2006 het negatief advies van het Openbaar Ministerie bij monde van voornoemd, nopens de gevraagde gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Relevante gegevens

1. De eerste beklagde en zijn echtgenote, de tweede beklagde, zijn de eigenaars van een perceel gelegen te ten kadaster gekend onder

Overeenkomstig het gewestplan gewijzigd bij K.B. van de Vlaamse Regering van 24 juli 1995 ligt het goed in een groengebied.

2. Bij proces-verbaal van 7 juni 1997 werd vastgesteld dat er achter de woning een bruine koepelloods in metalen golfplaten (12 op 16 meter en hoogte van 5 à 6 meter) werd opgetrokken.

3. Ter gelegenheid van zijn verhoor op voormelde datum verduidelijkt de eerste beklagde dat de koepelloods daar reeds staat sinds 1989 en dat zij werd opgericht zonder beroep te doen op een architect en zonder te beschikken over een vergunning (stuk 4).

Ter gelegenheid van hun verhoor op 3 november 2003 verduidelijken de eerste en tweede beklagde wanneer de werkzaamheden hebben plaatsgevonden (stuk 79 en 80).

4. De verbalisanten stelden op 07.06.1997 tevens vast dat de eerste beklagde op voormeld terrein een garagebedrijf uitbaat zonder over een milieuvergunning klasse III te beschikken. In de garage is een smeerput voorzien, worden vier vaten van 200 l olie aangetroffen die niet in een lekdichte bak zijn opgesteld.

5. Op 9 februari 1998 weigerde het college van burgemeester en schepenen van de ingediende regularisatieaanvraag in te willigen. De beslissing nam het advies van de gemachtigde ambtenaar over dat luidt als volgt :

" De bouwplaats is volgens het gewestplan gelegen in een groengebied. Volgens art. 13.4.3 van het K.B. VAN 28/12/1972 zijn deze gebieden bestemd voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu.

De aanvraag betreft de regularisatie van een loods, autobergplaats en tuinberging bij een bestaande woning en is in strijd met bovenvermelde bepalingen.

Bovendien brengt de loods door haar vormgeving, materialen en inplanting tegen de perceelsgrens de goede plaatselijke aanleg in het gedrang gelet op de omringende bebouwing.

Het dossier bevat onvoldoende gegevens om na te gaan of de garage en de tuinberging kunnen aanvaard worden in toepassing van het decreet van 13/07/1994 (20% volumeuitbreiding van de bestaande woning).

De aanvraag is niet openbaar gemaakt zoals voorzien in bovenvermeld decreet.

Het advies van de Afdeling Natuur AMINAL is niet gevraagd."

Het tegen voormelde beslissing ingestelde beroep werd niet ingewilligd door de bestendige deputatie.

Bij ministerieel besluit van 23 maart 1999 werd het ingestelde beroep afgewezen, voornamelijk op grond van de motivering dat de loods, bestemd voor de verkoop van tweedehandswagens en als autoherstelplaats, in geen enkele relatie staat tot de landbouw in ruime zin.

Uit het ministerieel besluit van 23 maart 1999 blijkt dat het college van burgemeester en schepenen in 1976 een vergunning heeft verleend voor een woning met autobergplaats. Deze autobergplaats werd evenwel vergund vanaf 2,23 meter van de linker perceelsgrens en op dezelfde bouwdiepte. De garage vertoonde op de vergunning een plat dak in plaats van een hellend dak.

* * * * *

Beoordeling

Omtrent de tenlasteleggingen A, B en C ten aanzien van de eerste en de tweede beklaagde

6. De eerste en tweede beklaagde worden vervolgd wegens het instandhouden van een koepelloods in de periode van 1 januari 1990 tot 12 maart 2004, een autoberging in de periode van 1 februari 1978 tot 12 maart 2004 en een houten tuinberging vanaf 1 januari 1991 tot 12 maart 2004.

7. Voor wat het misdrijf van instandhouding betreft, dient rekening gehouden te worden met artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 houdende de wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid dat een derde en vierde lid heeft toegevoegd aan artikel 146 van voormeld decreet dat thans als volgt luidt :

“De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.

Onder de ruimtelijk kwetsbare gebieden worden verstaan de groengebieden, natuurgebieden, natuurgebieden met wetenschappelijke waarde, natuurreservaten, natuurontwikkelingsgebieden, parkgebieden, bosgebieden, valleigebieden, brongebieden, agrarische gebieden met ecologische waarde of belang, agrarische gebieden met bijzondere waarde, grote eenheden natuur, grote eenheden natuur in ontwikkeling en

de ermee vergelijkbare gebieden, [aangewezen in ruimtelijke uitvoeringsplannen of plannen van aanleg], alsook de beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, aangewezen krachtens het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen.”

8. Uit de strafinformatie en, meer bepaald het ministerieel besluit van 23 maart 1999 en de herstelvordering, blijkt dat het gebied waarin de constructies zijn opgericht en instandgehouden van bestemming is gewijzigd.

8.1. Voor wat de autoberging betreft, blijkt er een vergunning te zijn afgeleverd in 1976, doch deze werd niet naceleefd. Deze vergunning dateert van voor het gewestplan (K.B. 24/03/78) dat voormeld gebied als agrarisch gebied heeft aangeduid en dat later werd aangeduid als groengebied (K.B. 24/07/1995)

8.2. De instandhouding van de geïsoleerde constructies vond plaats zowel op een ogenblik dat het gebied als agrarisch gebied was aangeduid als waarin het groengebied geworden was.

9. De instandhouding blijft dus strafbaar omdat het perceel gelegen was (en is) in een groengebied, dit is een ruimtelijk kwetsbaar gebied, op het ogenblik dat het decreet van 4 juni 2003 in werking trad, dit is op 22 augustus 2003.

Het gegeven dat het perceel initieel gelegen was in een agrarisch gebied, dit is geen ruimtelijk kwetsbaar gebied, is terzake niet relevant. De instandhouding van wederrechtelijk opgerichte gebouwen was strafbaar, ongeacht het bestemmingsgebied waarin het betrokken perceel lag. In casu was de instandhouding voor de inwerkingtreding van het decreet van 4 juni 2003 strafbaar op het ogenblik dat het perceel in agrarisch gebied lag en naderhand toen het in groengebied kwam te liggen. Vermits het perceel op het ogenblik van de inwerkingtreding van voormeld decreet in een groengebied, dit is een ruimtelijk kwetsbaar gebied lag, blijft de instandhouding strafbaar.

10. De tenlasteleggingen A, B en C ten aanzien van de eerste en de tweede beklaagde zijn dan ook bewezen, en worden ten andere ook niet betwist.

Omtrent de tenlasteleggingen E1 en E2 ten aanzien van de eerste en de tweede beklaagde op vrijwillige verschijning

11. Ter gelegenheid van de plaatsafstapping door deze rechtbank (zij het in een andere samenstelling) dd. 14.10.2004 werd onder meer vastgesteld dat aan de achterzijde van de woning van de beklaagden een veranda werd aangebouwd. Hieromtrent werd navolgend een proces-verbaal dd.

14.10.2004 opgesteld. Voor deze veranda beschikten de beklaagden evenmin over een vergunning.

De beklaagden verschenen vrijwillig met betrekking tot de bijkomende tenlastelegging in verband met de veranda.

12. De tenlasteleggingen E1 en E2 ten aanzien van de eerste en de tweede beklaagde zijn dan ook bewezen, en worden ten andere ook niet betwist.

Omtrent de tenlastelegging D ten aanzien van de eerste beklaagde

13. De eerste beklaagde baatte gedurende jaren een garage uit zonder te beschikken over de vereiste milieuvergunning. De tenlastelegging D die overigens niet wordt betwist, is dan ook bewezen ten aanzien van de eerste beklaagde

* * * * *

Nopens de strafmaat

14. De bewezen verklaarde betichtingen A, B, C, D, E1 en E2 in hoofde van de eerste beklaagde en de bewezen verklaarde betichtingen A, B, C, E1 en E2 in hoofde van de tweede beklaagde zijn telkens de uiting van éénzelfde strafbare gedraging, zodat voor ze samen telkens slechts één straf moet worden opgelegd.

De beklaagden moeten beseffen dat zij zich niet zomaar boven de wet kunnen stellen. Dergelijke ingesteldheid is maatschappelijk onaanvaardbaar.

Het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening en stedenbouw kan niet ondergeschikt worden gemaakt aan het persoonlijk belang van de beklaagden.

Beide beklaagden beschikken over een blanco strafrechtelijk verleden, hetgeen in hun voordeel spreekt.

Ter zake bestaan er gronden om de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te gelasten.

De openbare orde en de maatschappij zullen immers voldoende gevrijwaard worden door de hierna vermelde maatregel.

Anderzijds zou de toepassing van een sanctie de toekomstmogelijkheden van de beklaagden overdreven in het gedrang brengen.

De onderhavige beslissing staat de latere toepassing van een straf, ingeval van nieuwe delinquentie, niet in de weg.

De beklaagden hebben nog geen veroordeling ondergaan tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden en de feiten schijnen niet van die aard te zijn dat ze bestraft moeten worden met een hoofdgevangenisstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf.

De beklaagden hebben hun instemming betuigd met de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Met betrekking tot de herstellvordering

15. Bij brief, toegekomen op het parket op 12 augustus 2002, maakte de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur zijn herstellvordering over. Het herstel in de oorspronkelijke staat werd voorgesteld, hetgeen impliceert dat de loods, het tuinhuis en de garage worden afgebroken en de afbraakmaterialen van het terrein worden verwijderd, dit onder de verbeurte van een dwangsom van 125 euro per dag bij niet – uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn. Als motivering van de herstellvordering wordt aangehaald dat voormeld perceel in een groengebied ligt en dat het huidige gebruik van het perceel in strijd is met de functie van dit gebied (groengebieden zijn bestemd voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu).

16. Bij brief dd. 17.01.2005 maakte de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een aangepaste herstellvordering over voor wat de garage en het tuinhuis betreft. Meer bepaald, wordt een meerwaarde gevorderd van 4.147,79 EUR. De motivering verwijst onder meer naar het feit dat de beide constructies behoren bij een bescheiden woning en geen noemenswaardige stedenbouwkundige impact hebben op de onmiddellijke omgeving zodat het vorderen van een meerwaarde als herstelmaatregel eerder aangewezen is. Voor de boogloods blijft de stedenbouwkundig inspecteur bij haar vordering tot herstel in de oorspronkelijke toestand gezien de oprichting van een dergelijke loods zowel qua vormgeving, materialen, als inplanting, stedenbouwkundig onaanvaardbaar is en niet kan worden gedoogd.

17. Bij brief dd. 17.01.2005 maakte de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een aanvullende herstellvordering over voor wat de veranda betreft. Meer bepaald, wordt een meerwaarde gevorderd van 4.758,67 EUR. In de motivering wordt onder meer gesteld dat alhoewel het perceel gelegen is in groengebied, het betreffende gedeelte tussen de voorliggende weg en de spoorweg achteraan, een strook van een zevental percelen betreft die bebouwd zijn met particuliere woningbouw. Verder wordt

verwezen naar het feit dat het een bescheiden woning betreft die achteraan wordt uitgebreid met een veranda van ongeveer 9m² die geen noemenswaardige stedenbouwkundige impact op de onmiddellijke omgeving heeft zodat het vorderen van een meerwaarde als herstelmaatregel is aangewezen, eerder dan het herstel in de oorspronkelijke toestand.

18. Op de zitting van 12.09.2006 vorderde het openbaar ministerie, behalve de toepassing van de strafwet, eveneens het herstel in oorspronkelijke toestand wat betreft de loods onder de verbeurte van een dwangsom van 125 euro per dag bij niet – uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn, en de betaling van de gevorderde meerwaardesommen wat de garage en het tuinhuis enerzijds en de veranda anderzijds betreft.

19. De herstellvordering, zoals aangepast tijdens de behandeling van de zaak voor deze rechtbank is ontvankelijk en werd afdoende gemotiveerd.

De vordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

* * * * *

Wat de gevorderde meerwaardesom voor de garage, tuinhuis en veranda betreft:

20. Art. 149 §1 van het decreet van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij het decreet dd. 4 juni 2003 stelde:

“Voor de misdrijven waarvan de eigenaar kan aantonen dat ze werden gepleegd voor 1 mei 2000, kan in principe steeds het middel van de meerwaarde worden aangewend, tenzij in één van de volgende gevallen: 1° bij het niet naleven van een bevel tot staking, 2° indien het misdrijf onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaakt voor de omwonenden, 3° indien het misdrijf een zwaarwichtige en onherstelbare inbreuk vormt op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.”

In het arrest nr _____ van 19 januari 2005 vernietigde het Arbitragehof de woorden “voor 1 mei 2000” in voormeld artikel. Dit houdt in dat op heden (zowel voor misdrijven begaan voor 1 mei 2000, als nadien) steeds het middel van de meerwaarde kan worden gevorderd behoudens in één van de drie uitzonderingen.

Voor wat de garage, het tuinhuis en de veranda betreft, dient in casu het middel van de meerwaarde te worden toegepast als herstelmaatregel nu naar het oordeel van de rechtbank geen van de drie uitzonderingen van toepassing zijn. Te dien einde kan worden verwezen naar de oordeelkundige motivering in de herstellvordering. Terecht stelt de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur dat alhoewel het perceel gelegen

is in groengebied, het betreffende gedeelte tussen de voorliggende weg en de spoorweg achteraan, een strook van een zevental percelen betreft die bebouwd zijn met particuliere woningbouw. Noch de garage, noch het tuinhuis, noch de veranda hebben volgens de rechtbank een noemenswaardige stedenbouwkundige impact op de onmiddellijke omgeving zodat een meerwaarde als herstelmaatregel in casu is aangewezen met betrekking tot de garage, het tuinhuis en de veranda.

Wat de begroting van het bedrag van de meerwaarde betreft, is het de rechtbank die cf. art. 149§5 al. 1 van het decreet van 18 mei 1999 op onaantastbare wijze bedrag bepaalt. De rechtbank is daarbij niet gebonden door het bedrag van de meerwaarde dat door het bestuur wordt gevorderd en de rechtbank kan dit bedrag naar boven of naar beneden aanpassen. Indien de meerwaarde niet met mathematische precisie kan worden vastgesteld kan de rechtbank de meerwaarde in billijkheid ramen.

In casu werd de meerwaarde door het bestuur begroot aan de hand van het besluit van de Vlaamse Regering dd. 5 mei 2000 betreffende de berekening en de betaling van de meerwaarde. Dit besluit werkte een uniforme regeling uit voor Vlaams grondgebied en is voor de rechtbank weliswaar niet bindend, doch betreft wel degelijk een indicatie.

De rechtbank is immers van oordeel dat de begroting zoals gehanteerd in de herstelvordering aan de hand van de criteria zoals geformuleerd in het Besluit van de Vlaamse Regering dd. 05.05.2000 correct is gebeurd.

De rechtbank begroot de te weerhouden meerwaarde voor de garage en het tuinhuis op een bedrag van 4.171,79 EUR en voor de veranda op een bedrag van 4.758,67 EUR.

De meerwaarde als herstelmaatregel kan enkel worden opgelegd aan hen die zich daadwerkelijk hebben verrijkt. In casu staat het vast dat de beklagden zich inderdaad verrijkten.

Aan het onroerend goed mogen nog instandhoudings- of onderhoudswerken die betrekking hebben op de stabiliteit, zoals bedoeld in artikel 195 bis, 3° van het decreet van 18 mei 1999 worden uitgevoerd.

De beklagden kunnen zich, gelet op de veroordeling tot de betaling van een geldsom gelijk aan de meerwaarde ook op een geldige wijze kwijten door binnen een jaar na dit vonnis de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen.

* * * * *

Wat het gevorderd herstel in oorspronkelijke toestand voor de loods betreft:

21. Terecht wordt wat de loods betreft het herstel in de oorspronkelijke toestand gevorderd.

Dergelijke loods valt niet te rijmen met de stedenbouwkundige bestemming van groengebied en heeft in tegenstelling tot de garage, tuinhuis en veranda wel degelijk een verregaande stedenbouwkundige impact op de onmiddellijke omgeving.

Het herstel van de plaats is nog steeds noodzakelijk om een einde te stellen aan de inbreuk en het nadeel dat toegebracht wordt aan de ruimtelijke ordening.

De vordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

* * * * *

Wat betreft de dwangsom.

22. Het bedrag van de dwangsom kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd werd (Benelux Gerechtshof, 2 april 1984; R.W., 1983-84. 2681 en Cass. 22 april 1993, AR. en Cass. 21 september 1993, AR

De gevorderde dwangsom van 125 EUR per dag, moet worden opgelegd nu uit het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting de onwil van de beklaagden is gebleken om over te gaan tot het herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte zijn het de beklaagden die veroordeeld werden om de plaats in haar vorige toestand te herstellen en tot het exploitatieverbod en heeft de gemeenschap er baat bij dat de illegale toestand ten spoedigste verdwijnt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

* * * * *

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 185§1, 189, 190, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering;
art. 3, 66, 100 van het Strafwetboek, alsmede alle artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de dagvaarding;
art. 1, 3, 5, 6 wet van 29 juni 1964
art. 1385 bis e.v. Ger.W.

DE RECHTBANK, recht doende op tegenspraak,

verbetert de dagvaarding in die zin dat de naam van de tweede beklaagde dient gelezen te worden als

vult de dagvaarding aan met de bijkomende tenlasteleggingen E1 en E2 :

E. De eerste en de tweede

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu :

door op het terrein, gelegen te
ten kadaster gekend onder
toehorende aan *in eigendom*

- 1. een veranda aan de achtergevel te hebben opgetrokken*
te *op 31 december 2001*
- 2. en de sub A.1 hierboven omschreven toestand te hebben*
gehouden,

te *in de periode van 1 januari 2002 tot 14.10.2004*

STRAFRECHTELIJK

ten aanzien van

ZEGT dat de betichtingen A, B, C, D, E1 en E2 in hoofde van de
beklaagde naar eis van recht bewezen zijn.

GELAST de **opschorting van de uitspraak** van de veroordeling in hoofde
van gedurende een termijn van **DRIE JAAR** vanaf heden.

ten aanzien van

ZEGT dat de betichtingen A, B, C, E1 en E2 in hoofde van de beklaagde
naar eis van recht bewezen zijn.

GELAST de **opschorting van de uitspraak** van de veroordeling in hoofde
van gedurende een termijn van **DRIE JAAR** vanaf heden.

Veroordeelt de beklaagden en
HOOFDELIJK tot de kosten, gevallen aan de zijde van het Openbaar
Ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 81,44 EUR.

Legt de beklaagden ELK tevens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG
EUR** in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het K.B.
van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het K.B van 28 december
1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in
strafzaken, gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993 en bij K.B. van 11
december 2001.

Wat betreft de herstellvordering

Beveelt de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur aan om enerzijds een geldsom van 4.171,79 EUR te betalen gelijk aan de meerwaarde van de garage en het tuinhuis en anderzijds een geldsom van 4.758,67 EUR te betalen, gelijk aan de meerwaarde van de veranda, goederen gelegen aan de

Zegt dat zich op een geldige wijze kunnen kwijten hetzij door binnen één jaar na dit vonnis de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen, hetzij door de bedragen van 4.171,79 EUR enerzijds en 4.758,67 EUR anderzijds, uiterlijk bij het verstrijken van deze termijn van één jaar te storten op het rekeningnummer van het Grondfonds.

Zegt dat aan voormelde onroerende goederen nog instandhoudings- of onderhoudswerken die betrekking hebben op de stabiliteit, zoals bedoeld in artikel 195 bis, 3° van het decreet van 18 mei 1999, mogen worden uitgevoerd.

Beveelt het herstel in de oorspronkelijke toestand met betrekking tot de loods overeenkomstig de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, meer bepaald door de afbraak van de loods en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein en dit binnen een termijn van **ZES MAANDEN** na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis.

Veroordeelt de beklagden tot het betalen aan de herstellvorderende overheid en aan het Openbaar Ministerie van een DWANGSOM van 125,00 EUR per dag vertraging voor het geval dat de veroordeling tot herstel zoals hierboven vermeld niet volledig werd uitgevoerd.

Zegt voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklagden op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Aldus geweest en uitgesproken in openbare terechtzitting van
ZESENTWINTIG SEPTEMBER TWEEDUIZEND EN ZES

Aanwezig :

-
- alleenrechtsprekend rechter,
- substituut-procureur des Konings;
- e.a. adjunct-griffier.